

א א פ"ב ס"ב ס"א
שמואל מלך ישראל
ס"ב ס"א

שמושהין עצמן. מלהורע: יכולני. ששה עשר עשרה. שמוך מלות בעילה ראשונה תהא מורעה וזה נמי דמורע
לחריז מקדוש הרעמה כבעילה שניה. בעון. על ידי דם נדה שהיא סימן להריון כדקיימא לן (מסכת נדה דף י"ב) כל אשה שדמיה מרובין כיה
מרובין והוא מביא לידי עון וקדיק ר' יצחק צען שמתן לעון נדות שהוא מחזה לפרוש הימנה: ובחטא. לשון טבילה וטהרה כדמפרש.
וה"ק על ידי דם נדות שהוא מביא לידי עון חוללה שהוא גרס לי שגבראמי וכשנחמטאמי ממי יחממני: בר. מנהג דהיינו סימן שנים:
תורה אור נקיה. חסרה כמו (ברק דף ט"ז) ילא

מוסר רש"י

שמושהין עצמן.
להולא לא הרע (לקמן
ט"ז).

יבעול וישנה.
שמתחם כלה ראשונה
נאמרה אשה והולכה

מלה. ושנה כלה
שניה היא מורעה כלה
והכל היא מורעה

מלה יולדת וזכר
(פרקין ק).

אלא סמך לזוטה.
לפי חוק מדינה יוס
אחד (פסוק ט).

סמך לטבילה.
לאחר שנטלה כיוס
טבילה או ליוס מחר

(ט"ז).
וכבר. לשון חוק
פטורה (מלכות כ"ג).

שאבר לו אבירה.
אם מלגטוי (קדושין
כ"ג).

הדרן ע"ך
המפלת חתיכה

בנות כותים נדות
מערסות.
שנולדו גזרין דלמה

מלי נדות. קדשה כה
ימלא ממנה נדה.
דמלא חן ל' אלא

אשה. מיתק כה יוס
אחד למה מין. מלמד
לומר ואשה וכו' חן

דורשין מדרש זה וז'
חין לא מפרש לה.
הלק נזיר כה רבנן

(שנ"ט טז).
חוספי הרא"ש
שנאמר כי קל ערב

על היה אשה מקל
בכל ערב אלא כזה
ואור:

מליק מירקא
בנות כותים נדות
מערסות. הקשה

ר"ל לריבוי דאמר ב'
אין מערסין דהנזק
עוברת כותבים כה

ג' שנים ויום אחד
דחיל ורואיה לביאה
שפאה כותב מא שנה

מכות כותים דהנזק
אפילו מערסותיו כיוס
מסמך ו' לא מפרש

דסברה נרי אמת ון
דקניי מפני שפומאן
בסמך דכין דא חויה

מסמך מ' דאריאית
דסברין כותים אמת
קשה מדר' יוס ראפר

ר' אליהו ב"ר רשב"י
אין בנות כותים נדות
מערסות כיוס כיוס

רשב"י ליה ל' יוס
בסמך מ' דאריאית
ישפאל דסבר כותים

אריה ון דקאפר
תורבין שאל עובר
כותבים על שאל עובר

לכל רבית. וזו חתיכה
לכל רבית. וזו חתיכה
לכל רבית. וזו חתיכה

לכל רבית. וזו חתיכה
לכל רבית. וזו חתיכה
לכל רבית. וזו חתיכה

לכל רבית. וזו חתיכה
לכל רבית. וזו חתיכה
לכל רבית. וזו חתיכה

לכל רבית. וזו חתיכה
לכל רבית. וזו חתיכה
לכל רבית. וזו חתיכה

לכל רבית. וזו חתיכה
לכל רבית. וזו חתיכה
לכל רבית. וזו חתיכה

לכל רבית. וזו חתיכה
לכל רבית. וזו חתיכה
לכל רבית. וזו חתיכה

לכל רבית. וזו חתיכה
לכל רבית. וזו חתיכה
לכל רבית. וזו חתיכה

לכל רבית. וזו חתיכה
לכל רבית. וזו חתיכה
לכל רבית. וזו חתיכה

לכל רבית. וזו חתיכה
לכל רבית. וזו חתיכה
לכל רבית. וזו חתיכה

כי קל ערב. י' אכל היא אינה
מקלסכו בקול ערב אלא כזה ואור:

הדרן ע"ך המפלה

בנות כותים. וכן יושבת על כל
דם ודם. ולא תאמר

וסיפוק ליה עין נדות מערסות ויש
לומר דהיינו דוקא כקטנות דלא

דרש ואשה כדאמר בגמרא אכל
גדלות דמפרש ליה וסבלי לא מסמו

אלא משום דקטנות על כל דם ודם:
תחתון כעליון. מפרש בגמרא

תחתון של טבע נדה
כעליון של דם דלא תמלא אלא לולין

ומתקין ועליון של דם מפרש רש"י
שהכריע הכי בקא מלויס את האולין

ומתקין שבקא שניה ולא כהירא דכ'
ר"ע (שנ"ט דף כ'). קרי ליה היסמ מה

שהכריע הכי בקא מלויס ו' היסמ
נפקא לן מאשר יגפ כהם הכי ועליון

של דם נפקא לן בשמעתין מקרא
אחריתא ונראה דעליון של דם הייט

בגד שמקלחו על הכי ומקלחו עבר
פל הארץ ולוה הייט היסמ אלא

כשמיסו טל כדאמר איזה משו
הוא כטלו הי אומר זה היסמ:

והא מורה היא ובחמשה תליא
מה אמרה תורה וזכר לשבעה

מחרשת לשבעה נקבה שהכל עצבים
מה אמרה תורה מילה לשמנה שלא

תניא היה ר"ס אומר מפני מה אמרה
בה אמרה תורה תהא ממאה שבעה

בניסחה לחפה שאלו תלמידיו את רבי
מחור על אשה ואין אשה מחור על

מחור על מי בעל אבירה מחור על אבירה
פניה למעלה כלפי האיש זה ממקום

האיש מקבל פיוס ואין אשה מקבלת
שנבראת מפני מה אשה קלה ערב

והא מורה היא ובחמשה תליא
מה אמרה תורה וזכר לשבעה

מחרשת לשבעה נקבה שהכל עצבים
מה אמרה תורה מילה לשמנה שלא

תניא היה ר"ס אומר מפני מה אמרה
בה אמרה תורה תהא ממאה שבעה

בניסחה לחפה שאלו תלמידיו את רבי
מחור על אשה ואין אשה מחור על

מחור על מי בעל אבירה מחור על אבירה
פניה למעלה כלפי האיש זה ממקום

האיש מקבל פיוס ואין אשה מקבלת
שנבראת מפני מה אשה קלה ערב

והא מורה היא ובחמשה תליא
מה אמרה תורה וזכר לשבעה

מחרשת לשבעה נקבה שהכל עצבים
מה אמרה תורה מילה לשמנה שלא

תניא היה ר"ס אומר מפני מה אמרה
בה אמרה תורה תהא ממאה שבעה

בניסחה לחפה שאלו תלמידיו את רבי
מחור על אשה ואין אשה מחור על

מחור על מי בעל אבירה מחור על אבירה
פניה למעלה כלפי האיש זה ממקום

האיש מקבל פיוס ואין אשה מקבלת
שנבראת מפני מה אשה קלה ערב

והא מורה היא ובחמשה תליא
מה אמרה תורה וזכר לשבעה

מחרשת לשבעה נקבה שהכל עצבים
מה אמרה תורה מילה לשמנה שלא

*שמושהין עצמן בבמן כדי שיוצאו נשותיהן
תחלה שיהיו בנידם וזכרים מעלה עליהן הכתוב

כאילו הם מרבים בנים ובני בנים ודינו דאמר
רב קמינא יכולני לעשות כל בני זכרים *אמר

רבא הריצה לעשות כל בני זכרים יבעול
וישנה ואמר רבי יצחק אמר רבי *אמר *אין

אשה מתעברת אלא *סמך לזוטה שנאמר
הן בעון חיללתי * ורבי יוחנן אמר *סמך

למבילה שנאמר *וכרמא יחממני *אמר *מאי
משמע דהיא חמא לישנא דרביי הוא דכתיב

*וכרמא את הבית ומתרגמן וידכי ית ביחאמר
ואי בעית אימאמהא *הרמאני באזוב ואמר

ואמר רבי יצחק אמר רבי *אמר *אמר *אמר
בעולם בא שלום בעולם שנאמר *שלחו

משל ארץ זכר זה כר ואמר ר' יצחק *רבי
רבי *אמר בא זכר בעולם בא ככרו בידו זכר

זה כר דכתיב *ויכרה להם *כירה גדולה *מלכ
נקבה אין עמה כלום נקבה נקיה באה עד

דאמרה מזוני לא יהי לה דכתיב *נקבה
שכר עלי ואתנה שאלו תלמידיו את רבי

שמעון בן יוחנן מפני מה אמרה תורה יולדת
מביאה קרבן אמר להן *כשעה שבורעת לילך

קפצת ונשבעת שלא חוקק לבעלה לפיכך
אמרה תורה תביא קרבן מתקף לה רב יוסף

והא מורה היא ובחמשה תליא
מה אמרה תורה וזכר לשבעה

מחרשת לשבעה נקבה שהכל עצבים
מה אמרה תורה מילה לשמנה שלא

תניא היה ר"ס אומר מפני מה אמרה
בה אמרה תורה תהא ממאה שבעה

בניסחה לחפה שאלו תלמידיו את רבי
מחור על אשה ואין אשה מחור על

מחור על מי בעל אבירה מחור על אבירה
פניה למעלה כלפי האיש זה ממקום

האיש מקבל פיוס ואין אשה מקבלת
שנבראת מפני מה אשה קלה ערב

והא מורה היא ובחמשה תליא
מה אמרה תורה וזכר לשבעה

מחרשת לשבעה נקבה שהכל עצבים
מה אמרה תורה מילה לשמנה שלא

תניא היה ר"ס אומר מפני מה אמרה
בה אמרה תורה תהא ממאה שבעה

בניסחה לחפה שאלו תלמידיו את רבי
מחור על אשה ואין אשה מחור על

מחור על מי בעל אבירה מחור על אבירה
פניה למעלה כלפי האיש זה ממקום

האיש מקבל פיוס ואין אשה מקבלת
שנבראת מפני מה אשה קלה ערב

והא מורה היא ובחמשה תליא
מה אמרה תורה וזכר לשבעה

מחרשת לשבעה נקבה שהכל עצבים
מה אמרה תורה מילה לשמנה שלא

תניא היה ר"ס אומר מפני מה אמרה
בה אמרה תורה תהא ממאה שבעה

בניסחה לחפה שאלו תלמידיו את רבי
מחור על אשה ואין אשה מחור על

מחור על מי בעל אבירה מחור על אבירה
פניה למעלה כלפי האיש זה ממקום

האיש מקבל פיוס ואין אשה מקבלת
שנבראת מפני מה אשה קלה ערב

והא מורה היא ובחמשה תליא
מה אמרה תורה וזכר לשבעה

מחרשת לשבעה נקבה שהכל עצבים
מה אמרה תורה מילה לשמנה שלא

תניא היה ר"ס אומר מפני מה אמרה
בה אמרה תורה תהא ממאה שבעה

[לקמן ט"ז]

מירבין פ'

[סופה ט"ז]

פ' פ"ב ס"ב ס"א

[ט"ז]

מליק מ' פ"ב

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]

[ט"ז]